

Sygn. akt III Ca 167/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 sierpnia 2021 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący – Sędzia Sądu Okręgowego Leszek Dąbek

po rozpoznaniu w dniu 12 sierpnia 2021 r. w Gliwicach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa J. Ś. (1)

przeciwko Bankowi (...) Spółce Akcyjnej w B.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

na skutek apelacji powódki

od wyroku Sądu Rejonowego w Jastrzębiu-Zdroju

z dnia 9 października 2019 r., sygn. akt I C 2223/17

1. **oddala apelację;**

2. **nie obciąża powódki kosztami postępowania odwoławczego.**

SSO Leszek Dąbek

Sygn. akt III Ca 167/20

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Jastrzębiu Zdroju w wyroku z dnia 9 10 2019r. oddalił powództwo J. Ś. (2) o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego (bankowego tytułu egzekucyjnego o nr 1/2015r. sporządzonego w dniu 13 01 2015r. przez Bank (...) S.A. w B. i zaopatrzonego

w klauzulę wykonalności nadaną mu przez Sąd Rejonowy w Jastrzębiu Zdroju

w postanowieniu z dnia 18 03 2015r. w sprawie o sygn. akt I Co 120/15) i odstąpił od obciążania powódki kosztami procesu.

W ustalonym stanie faktycznym w motywach orzeczenia, jako podstawę prawną orzeczenia przywołał regulację art. 840 § 1 pkt 1 k.p.c. Następnie dokonał oceny prawnej ustalonego stanu faktycznego i w jej ramach wskazał, że zgodnie

z obowiązującymi przepisami prawa w chwili wystawienia Bank (...) S.A. w B. tytułu egzekucyjnego banki były uprawnione do ich sporządzania. Jakkolwiek zostały one później uchylone z dniem 27 11 2015r. to zgodnie z art. 11 ust. 3 ustawy - Prawo bankowe tytuły egzekucyjne wystawione przez banki, którym nadano klauzulę wykonalności na podstawie przepisów dotychczasowych, zachowały dalszym ciągu moc tytułów wykonawczych. Stwierdził,

że przedmiotowy tytuł wykonawczy powstał przed wejściem w życie powyższej noweli Prawa bankowego i jako taki „stanowił skuteczną podstawę do wszczęcia

i prowadzenia egzekucji przeciwko osobie w nim wskazanej”. Wskazał, że wbrew twierdzeniom powódki bankowy tytuł egzekucyjny był opatrzony pieczęcią banku i z podanych w uzasadnieniu przyczyn nie znalazł podstaw do zakwestionowania pełnomocnictwa udzielonego Z. M. do jego podpisania.

Ocecił, że wysokość należności wyegzekwowanych przez komornika i dokonane

przez powódkę wpłaty nie przekroczyły ograniczenia wynikającego z postanowienia sądu o nadaniu bankowemu tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności. W konkluzji stwierdził, że powódka nie wykazała w toku postępowania „istnienia przesłanek określonych w art. 840 § 1 pkt 1 i 2 k.p.c. i uznał, że z tej przyczyny powództwo nie mogło zostać uwzględnione.

O kosztach procesu orzekł stosując regulację art. 102 k.p.c.

Orzeczenie zaskarżyła **powódka J. S.**, która wносиła o jego zmianę przez uwzględnienie powództwa.

Zarzuciła „nierówne traktowanie stron poprzez modelowanie w uzasadnieniu wyroku zeznań powódki w sposób niekorzystny dla powódki ze stronniczym wskazaniem na argumentację zawartą w odpowiedzi na pozew, w której wierzyciel Bank (...) wnosił o oddalenie powództwa.

Zarzuciła także „rażące naruszenie przepisów art. 96 ust.1 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. poprzez akceptację, że przedłożony przez wierzyciela bte spełnia wymogi opisane w/w przepisie i stanowi podstawę do zastosowania art. 97 ust. 1 poprzez nadanie mu klauzuli wykonalności, podczas gdy przedłożony przez wierzyciela dokument bte: nie oznacza wprost banku, który wystawił tytuł egzekucyjny; nie zawiera informacji o terminach płatności zobowiązań powódki (dłużniczeko i odsetek; nie zawiera wzmianki o wymagalności (kiedy, w jaki sposób); treść poszczególnych elementów składowych dokument bte nie została opatrzona finalnie stosowną pieczęcią banku wystawiającego bte i podpisami osób uprawnionych do działania”

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Sąd pierwszej instancji trafnie zakwalifikował roszczenie powódki przyjmując, że ma ono źródło w regulacji art. 840 § 1 k.p.c., a następnie prawidłowo rozpoznał sprawę oraz skonstruował prawidłową podstawę faktyczną orzeczenia

Ustalenia faktyczne składające się na podstawę faktyczną rozstrzygnięcia, w części dotyczą faktów bezspornych pomiędzy stronami, a w pozostałym zakresie mają swoją podstawę w informacjach zawartych we wskazanych uzasadnieniu zaskarżonego wyroku wiarygodnych źródłach dowodowych.

Zwarte w apelacji zarzuty dotyczące sposobu sporządzenia bankowego tytułu wykonawczego oraz jego treści i formy, dotyczą okoliczności faktycznych nieistotnych dla rozstrzygnięcia sprawy i jako takie nie mają wpływu na prawną ocenę zasadności powództwa.

Z tych też względów Sąd odwoławczy przyjął za własne ustalenia faktyczne Sądu pierwszej instancji, w zakresie objętym zawartą poniżej oceną prawną.

Z pisma pozwanej z dnia 5 08 2021r. wynika, że w toku postępowania egzekucyjnego należności objęte przedmiotowym tytułem wykonawczym zostały zaspokojone w całości oraz wyegzekwowano również koszty postępowania egzekucyjnego.

W następstwie tego tytuł ten został w całości zrealizowany, co już tylko

z tego powodu czyni apelację bezzasadną.

Niezależnie od tego wbrew zarzutom apelacji dokonana przez Sąd Rejonowy ocena prawna ustalonego stanu faktycznego – w swym zasadniczym zarysie – jest prawidłowa i Sąd odwoławczy ją podziela (orzecz. SN z dn. 26 04 1935r. C III 473/34, Zb. U.z 1935r. poz. 496).

W kontekście jednoznacznego żądania pozwu – pozbawienia wykonalności wskazanego w żądaniu tytułu wykonawczego - powództwo ma oparcie w regulacji art. 840 k.p.c., co stosownie do regulacji art. 321 § 1 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c. wyznacza kognicję sądu przy rozpoznaniu sprawy.

Z tej przyczyny – na co słusznie zwrócił uwagę Sąd Rejonowy - zasadność powództwa jest uzależniona od wykazania przez skarżącą zaistnienia jednej z przesłanek pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności przewidzianych w art. 840 k.p.c.

Skarżąca w toku postępowania kwestionowała zasadność wystawienia przez pozwaną przedmiotowego tytułu egzekucyjnego – przez co powództwo ma umocowanie w regulacji art. 840 § 1 k.p.c., ponadto negowała formalną prawidłowość jego sporządzenia.

W toku postępowania nie kwestionowała zarówno faktu zawarcia

przez strony leżącej u podstaw wystawienia przez pozwaną przedmiotowego tytułu wykonawczego umowy kredytu z dnia 2 04 2012r (nr (...)- (...)), ani też jej skutecznego wypowiedzenia przez pozwaną, a jedynie negowała naliczenie –

w jej ocenie – przez pozwaną „odsetek od kredytu przeterminowanego” „od wykorzystanej kwoty kredytu, której termin płatności nie nadszedł”.

Umknęło jednak jej uwadze, że zgodnie z postanowieniami zawartymi

w § 3 ust. 11 „Umowa obowiązuje od momentu jej zawarcia przez Kredytobiorcę **do dnia uregulowania zobowiązań z nie wynikających**”.

Oznacza to, że w braku jednoznacznego uregulowania skutków wypowiedzenia umowy, to ostatecznie nie unicestwiała jej, a jedynie prowadziło do przekształcenia stosunku prawnego ustanowionego przez umowę, w ten sposób,

że nieregulowane w chwili wypowiedzenia przyszłe raty stawały się natychmiast wykonalne (wszystkie nieuiszczone przyszłe raty powinny zostać niezwłocznie uiszczone).

Z tej przyczyny stawały się one „zadłużeniem przeterminowanym” w rozumieniu postanowień § 4 ust. 11 umowy, od którego zgodnie z postanowieniami § 4 ust. 10 umowy, pozwanej przysługiwały - uwidocznione w bankowym tytule egzekucyjnym - obciążające powódkę „odsetki karne”.

W omawianym powództwie przeciwegzekucyjnym dłużnik banku może podnieść jedynie zarzuty materialno prawne dotyczące wiarygodności banku objętej bankowy tytułem egzekucyjnym.

Podnoszone przez skarżącą zarzuty dotyczące formalnej prawidłowości sporządzenia bankowego tytułu egzekucyjnego, de facto zostały oparte na naruszeniach przepisów postępowania cywilnego i mogły być skutecznie podniesione w skardze na orzeczenie referendarza sądowego i ewentualnym zażaleniu na postanowienie sądu pierwszej instancji, które zostało wydane po rozpoznaniu skargi (art. 398²² § 1 i 3 w zw. z art. 13 § 2 i art. 795).

Należy je odróżnić od podstawy powództwa i zarzutów opartych na prawie materialnym, w których powód przeczydarzeniom, na których oparto nadanie klauzuli wykonalności, twierdząc, iż nie wystąpiły albo nie wywołały skutków w zakresie prawa cywilnego materialnego.

Z tej przyczyny ocena ich zasadności nie jest objęta kognicją Sadu w niniejszej sprawie, stąd też podzielać w tym zakresie dokonaną przez Sad Rejonowy ocenę zasadności, nie mają one wpływu na ocenę zasadności samego powództwa, o w połączeniu z powyższym czyni powództwo nieuzasadnionym.

Znajduje to prawidłowe odzwierciedlenie w zaskarżonym wyroku i apelacja jest bezzasadna w rozumieniu art. 385 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c.

a to z mocy zawartej w nim regulacji prowadziło do jej oddalenia.

Reasumując zaskarżony wyrok odpowiada prawu i dlatego apelację jako bezzasadną oddalono w oparciu o przepis art. 385 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono w oparciu o regulację

art. 102 k.p.c. z tych samych względów, które legły u podstaw wydanego w tej kwestii przez Sąd Rejonowy orzeczenia.

SSO Leszek Dąbek